

Στις... παρά πέντε

Πράξη 1^η

Στην σκηνή υπάρχει ένα μεγάλο τραπέζι και μερικές καρέκλες. Βγαίνει έξω ο Αφηγητής 1. Βγαίνουν έξω και κάθονται η Φυσική, η Χημεία, η Άλγεβρα και η Γεωμετρία. (παγωμένη εικόνα)

Αφηγητής 1: Η ιστορία που θα σας διηγηθούμε αφορά μια περίεργη σειρά γεγονότων. Άλλοι θα το αποκαλούσαν μοίρα, άλλη τύχη. Όπως και αν ονομάζεται αυτό που προκαλεί τις πράξεις των ανθρώπων, έχει σχέση με τους νόμους της φύσης. Και οι άνθρωποι για να εξηγήσουν αυτούς τους νόμους χρησιμοποιούν τις επιστήμες. Οι επιστήμες λοιπόν... ή όχι. Όχι καλύτερα να σας τα πω από την αρχή. Βρισκόμαστε στο έτος... αλήθεια σε πιο έτος βρισκόμαστε; Από τα πολλά έτη που έχω ζήσει έχω ψιλοξεχάσει... (γυρνά το κεφάλι δεξιά και αριστερά σαν να ψάχνει). Ο άλλος που είναι;

Βγαίνει έξω ο Αφηγητής 2

Αφηγητής 2: Εδώ είμαι τι είναι;

Αφηγητής 1: Άντε και με άφησες να αφηγούμαι εγώ τόση ώρα. Σε πιο έτος βρισκόμαστε;

Αφηγητής 2: Μα η εποχή για την οποία μιλάμε είναι πολύ μακρινή. Βρίσκεται στο μακρινό μέλλον, τόσο μπροστά που οι αριθμοί για την μέτρηση των ετών έχουν σχεδόν καταρρηθεί.

Αφηγητής 1: Εεε τότε (στρέφεται προς το κοινό), κρατήστε στο μυαλό σας ότι είμαστε στο μακρινό μέλλον.

Αφηγητής 2: Ακριβώς. Και τότε ήταν που ξέσπασε ένας καινούριος παγκόσμιος πόλεμος.

Αφηγητής 1: Κανείς δεν ξέρει πως έγινε.

Αφηγητής 2: Ξεκίνησε όπως γίνεται στις παραγωγές επιστημονικής φαντασίας.

Αφηγητής 1: Με ατομικούς πυραύλους και με θάνατο. Έτσι άλλωστε αρχίζει κάθε πόλεμος.

Αφηγητής 2: Οι άνθρωποι πλέον είχαν εξαγριωθεί. Αν ήταν κάτι που τους είχε κάνει δώρο η ζωή, αυτό ήταν οι επιστήμες. Και αυτοί αντί να επωφεληθούν από αυτές, τις χρησιμοποιούσαν για την καταστροφή τους.

Αφηγητής 1: Όλη η γνώση αξιοποιούνταν για την εύρεση ακόμη πιο θανατηφόρων όπλων και για την αποτελεσματικότερη διεξαγωγή βασανιστηρίων.

Αφηγητής 2: Κι έτσι οι επιστήμες βλέποντας τα όλα αυτά συγκεντρώθηκαν για να αποφασίσουν τι στάση θα κρατήσουν απέναντι στην ανθρωπότητα που χρησιμοποιούσε τα εργαλεία τους μόνο για να κάνει κακό.

Οι αφηγητές φεύγουν. Η Χημεία είναι στη γωνία και πειραματίζεται.

Φυσική: Λοιπόν, λοιπόν για να δούμε είμαστε όλοι; Άλγεβρα;

Άλγεβρα: Εδώ. (λιμάρει τα νύχια της)

Φυσική: Και φυσικά μαζί με την αδελφή σου (κοιτά την Γεωμετρία), την Γεωμετρία.

(Η Γεωμετρία την ώρα εκείνη σηκώνει το χέρι της)

Φυσική: Η Χημεία;

Χημεία: Δω πέρα!

Φυσική: Α μάλιστα εκεί είσαι ωραία... μα καλά η ξαδέλφη σου που είναι;

Χημεία: Την Βιολογία λες; Ε κάπου εδώ θα τριγυρνάει, ξέρεις τι ξεχασμένη που είναι συνέχεια. Πέρα δώθε, μια ζωή στον κόσμο της –και στον κόσμο των ανθρώπων. (ειρωνικά)

Μπαίνει η Βιολογία.

Χημεία: Βρε καταφωνή! Πώς και μας θυμήθηκες σήμερα;

Βιολογία: Να 'μαι Φυσική, ήρθα. Συγγνώμη που άργησα.

Φυσική: Ωραία, τώρα λοιπόν μπορούμε να ξεκινήσουμε. Λοιπόν, όπως ξέρετε όλες συναντηθήκαμε εδώ γιατί

Γεωμετρία: (σηκώνεται) Ναι, ναι ξέρουμε γιατί η ανθρωπότητα καταστρέφει τον ίδιο της τον εαυτό και τον κόσμο και κουραφέξαλα! Μια ζωή ελαφρόμυαλοι αυτοί οι άνθρωποι ρε παιδί μου. Πού να βάλουν την λογική να σκεφτεί.

Άλγεβρα: Πράγματι έχεις δίκιο. Οι άνθρωποι είναι όντως πολύ κατώτεροι από όσο φαίνονται. Κατά τη γνώμη μου κακώς υπάρχουν.

Βιολογία: Τι είπες Άλγεβρα; Οι άνθρωποι κακώς υπάρχουν; Γιατί το λες αυτό; Εσένα σου άρεσε να σε παινεύουν και να σου δίνουν πάντα τους έξυπνους...

Φυσική: Εντάξει ηρέμησε, ήταν λίγο υπερβολική αυτό ήταν όλο.

Χημεία: Εσύ Φυσική μη μιλάς, γιατί αν δεν ήσουνα εσύ να σφυρίζεις την θεωρία της σχετικότητας στον Αϊνστάιν και σε όλους αυτούς πριν από δεν ξέρω και εγώ πόσα χρόνια, δεν θα συζητούσαμε τώρα!

Φυσική: Μα εγώ τους δίδαξα την θεωρία αυτή επειδή μπορούσαν να επωφεληθούν από αυτή. Η εξίσωση $E=mc^2$ σημαίνει πως η μάζα και η ενέργεια είναι σχέσεις αλληλένδετες. Εφόσον λοιπόν η μάζα μπορεί να μετατραπεί σε ενέργεια, οι άνθρωποι μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτήν την τεράστια ενέργεια που παράγεται για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους. Πού να πάει το μυαλό μου πως θα είχε αυτή την κατάληξη... αλλά εσύ τι μιλάς; Εσύ δεν τα έκανες πλακάκια με τη Βιολογία και δημιουργήσατε τη ζωή; Το DNA που αποτελείται από νουκλεοτίδια και η αλληλουχία τους καθορίζει όλες τις λειτουργίες και τα χαρακτηριστικά των οργανισμών; Άρα εσείς φταίτε γι' αυτή την κατάσταση. Θα μπορούσατε να αφαιρέσετε το γονίδιο της βίας από τους ανθρώπους...

Χημεία: Και τι να κάναμε δηλαδή εε;

Φυσική: Ξέρω κι εγώ; Εσείς είστε οι άχρηστες που τους δημιούργησαν, ας σκεφτόσασταν κάτι άλλο.

Βιολογία: Άχρηστες εμείς; Για πρόσεχε τα λόγια σου μη σε πνίξω με μεθάνιο! Ακούς εκεί φίλε μου, ναι ρε αυτό που σου λέω εγώ.

Χημεία: Τι είπες ρε; Άι πάνε από δω μη σε δέσω φιόγκο!

Φυσική: Αυτό που ακούσατε ρε άντε να μη νευριάσω πρωί πρωί και φορτώσω κεραυνούς.

Άλγεβρα: Ας μην εκνευριζόμαστε, παιδιά, παιδιά ψυχραιμία, ψυχραιμία... εισπνοή, εκπνοή....

Ταυτόχρονα

Γεωμετρία: (φωνάζει) Εεεε βγάλτε το σκασμό.

Σταματούν όλοι και γυρνούν να την κοιτάζουν.

Γεωμετρία: Υποτίθεται πως μαζευτήκαμε εδώ με έναν μόνο σκοπό: να αποφασίσουμε για την τύχη της ανθρωπότητας. Από την αρχή της ύπαρξή τους είναι αλήθεια πως προκαλούν την ίδια τους την καταστροφή. Όμως στην εποχή αυτή που διανύουν ο κίνδυνος να εξαφανιστούν είναι μεγάλος. Ούτε οι ίδιοι δεν καταλαβαίνουν πως έχουμε μεγάλη δύναμη, όλες μας, και πως αν την χρησιμοποιήσουν σωστά θα εξελιχθούν πέρα και από εκεί που έχει εξελιχθεί η ίδια η φαντασία. Αν όμως καταστραφούν, τότε και εμείς δεν θα έχουμε πια αξία είτε το θέλουμε, είτε όχι μιας και κανένας δεν θα υπάρχει πια για να μας μελετά. Έγινε κατανοητή;

Φυσική: Ναι έχεις δίκιο, με συγχωρείς.

Βιολογία: Τέλος πάντων, τι προτείνετε να κάνουμε;

Άλγεβρα: Αφού εσύ είσαι η δημιουργός και η προστάτιδα των ανθρώπων, γιατί δεν μας λες τι σκέφτεσαι;

Βιολογία: (αναστενάζει) Λοιπόν, οι άνθρωποι είναι ξεροκέφαλοι. Δρουν με βάση τα συναισθήματα παρ' ότι έχουν και μια δόση λογικής μέσα τους...

Γεωμετρία: Όπα περίμενε λίγο, μπορείς να το εξηγήσεις αυτό;

Βιολογία: Οι άνθρωποι πράττουν με βάση τρία κριτήρια: το ένα είναι η λογική, το άλλο είναι το συναίσθημα και το άλλο είναι οι παρορμήσεις τους.

Χημεία: Αυτό το καταλάβαμε, παρακάτω...

Βιολογία: Ε λοιπόν, ο εγκέφαλος είναι υπεύθυνος για τα πρώτα δύο. Κάθε φορά που οι άνθρωποι σκέφτονται και παίρνουν μια απόφαση τα δυο διαφορετικά μέρη του εγκεφάλου που είναι υπεύθυνα το ένα για την λογική και το άλλο για τα συναισθήματα συνεργάζονται. Τις περισσότερες φορές βέβαια υπερισχύει το συναίσθημα. Και αυτό φυσικά δεν είναι πρόβλημα όταν και οι δυο πλευρές συμφωνούν. Αν όμως το συναίσθημα είναι αντίθετο της λογικής τότε είναι που μπερδεύονται τελείως και δεν ξέρουν πραγματικά τι να κάνουν...

Άλγεβρα: Και οι παρορμήσεις τους;

Βιολογία: Εμπλέκεται βέβαια πάλι ο εγκέφαλος, αλλά οι αυθόρμητες πράξεις βασίζονται κυρίως σε θέματα βασικών ενστίκτων που τα έχουν και τα ζώα. Αυτά βρίσκονται στην παρεγκεφαλίδα και ελέγχουν αυτό το είδος των πράξεων σε συνεργασία με τις ορμόνες.

Φυσική: Και το συμπέρασμά σου είναι πώς...

Βιολογία: Ο μόνος τρόπος για να λογικευτούν είναι να υπάρξει μια αναθεώρηση της λογικής τους.

Άλγεβρα: Δεν κατάλαβα τίποτα... τι εννοείς;

Γεωμετρία: Εγώ λέω να τους στείλει η Φυσική έναν κομήτη, όπως κάναμε με τους δεινοσαύρους για να κυριαρχήσουν οι άνθρωποι, να τελειώνουμε. Ααα και πολύ το συζητήσαμε μου φαίνεται. Έχουν περάσει πάνω από δέκα γήινες ώρες τη στιγμή που συζητάμε.

Βιολογία: Μην λέτε ανοησίες. Αυτό που εννοώ, Άλγεβρα, είναι πως αν ό,τι ξέρουν και θεωρούν δεδομένο καταρρεύσει, θα καταλάβουν πόσο πραγματικά αδύναμοι είναι. Θα πάνε να βλέπουν τα πάντα χρησιμοθηρικά και θα αρχίσουν να εκτιμούν αυτά που έχουν και που είναι δυνατό να χάσουν ανά πάσα στιγμή. Αν οι φυσικοί νόμοι δεν κατέρρευσαν είναι επειδή δεν το επιτρέψαμε εμείς. Αν όμως αυτή η δραστηριότητα των ανθρώπων συνεχιστεί δεν θα μπορούμε πια να τους σώσουμε.

Φυσική: Δηλαδή προτείνεις κάτι πιο έντονο, το οποίο όμως δεν θα παραβιάζει τους νόμους μας; Όπως;

Χημεία: Για παράδειγμα, οι ατομικές βόμβες έχουν ως αποτέλεσμα η ατμόσφαιρα να ιονίζεται. Τόσο καιρό εσύ κρατούσες τα μολυσμένα σύννεφα μακριά και τα έστελνες στη θάλασσα για να αποτρέψεις το μέγιστο κακό που θα προκαλούσε μια τέτοια βροχή στα ζωντανά πλάσματα της ξηράς. Αν δεν στέλνεις αυτά τα σύννεφα στη

θάλασσα αλλά κατευθείαν κατά πάνω τους, τότε οι άνθρωποι θα καταλάβουν τις συνέπειες των πράξεών τους.

Φυσική: Δηλαδή να σταματήσουμε να τους βοηθάμε; Μα τότε θα συμβεί μεγάλο κακό.

Γεωμετρία: Ναι, και όλοι θα καταλάβουν πως οι ίδιοι φταίνε γι' αυτό το κακό. Λοιπόν, ας κάνουμε η καθεμία αυτό που πρέπει.

Άλγεβρα: Ναι, ναι όχι λόγια, μόνο πράξεις. Τι περιμένουμε;

Φεύγουν όλοι εκτός από την Βιολογία.

Βιολογία: Βέβαια, οι υπόλοιπες επιστήμες θα βασιστούν στη λογική... οι άνθρωποι όμως υπακούν μόνο στα συναισθήματα. Άρα τι πρέπει να γίνει; Χμμμ... DNA, RNA πού στο καλό είστε;

Μπαίνουν το DNA και το RNA.

Βιολογία: Α εδώ είστε. Πρέπει να ενεργοποιήσετε τα συναισθήματα των ανθρώπων, τόσο καιρό τα ξέχασαν... και πού 'στε μην σας πάρουν χαμπάρι οι άλλες!

Σβήνουν τα φώτα.

Πράξη 2^η

Αφηγητής 1: Κι έτσι οι επιστήμες κατέβηκαν αμέσως στη Γη για να εφαρμόσουν το σχέδιό τους. Ο Άντρας βγαίνει έξω και διαβάζει στη θάλασσα (παγωμένη εικόνα). Το DNA και το RNA παίζουν μουσική στη γωνία.

Αφηγητής 2: Σε περίπτωση που δεν καταλάβατε, οι επιστήμες θα προκαλούσαν μεγάλη αναταραχή σε ολόκληρο τον κόσμο. Είχαν σκεφτεί καλά αυτό που έπρεπε να κάνουν.

Αφηγητής 1: Θα άρχιζαν λοιπόν με ένα μεγάλο τσουνάμι κοντά σε μια παραλία.

Ξαφνικά έρχεται η γυναίκα και τότε, κρύβει γρήγορα το βιβλίο κάτω από το στρώμα.

Αφηγητής 2: Όμως κάτι τους τράβηξε την προσοχή και τα σχέδιά τους βγήκαν λίγο εκτός προγράμματος...

Η Χημεία και η Φυσική μπαίνουν μέσα και βλέπουν το ζευγάρι.

Χημεία: Φυσική δες. Άνθρωποι δεν είναι αυτοί εκεί στην παραλία;

Φυσική: Ανόητοι, τι κάνουν τόσο αργά το βράδυ έξω στην παγωσιά;

Χημεία: Ζευγάρι θα πρέπει να 'ναι ... Μα τι είναι αυτό βλέπουν καλά τα μάτια μου;

Φυσική: Το DNA και το RNA είναι. Συμφορά, η Βιολογία έβαλε πάλι το χεράκι της...

Χημεία: Δηλαδή;

Φυσική: Τι δεν ξέρεις; Εσύ μαζί με τη Βιολογία τα φτιάξατε. Ξέρεις πόσο συναισθηματική είναι. Σίγουρα θα το έστειλε να ενεργοποιήσει τη διαδικασία παραγωγής πρωτεϊνών προκειμένου να δημιουργηθούν ορμόνες που θα φέρουν τους ανθρώπους πιο κοντά...

Χημεία: Ναι αυτά τα ξέρω. Α μάλιστα, ώστε έτσι... Κάτσε λίγο να τους χαζέψουμε...

Φυσική: Αυτά μας έλειπαν τώρα... έλα πάμε αλλού να σηκώσουμε κύμα. Αν το κάνουμε εδώ θα τους πνίξουμε.

Χημεία: Κάτσε λίγο να χαζέψουμε. (την πιάνει και την κρατά από το χέρι)

Φυσική: Εε ρε τι τραβάω χαράματα πριν καν βγει ο ήλιος. Ούτε λίγο ύπνο δεν χόρτασα, τώρα θα βλέπω και ρομάντζα...

Κάθονται κάτω.

Γυναίκα: Ξαστεριά έχει σήμερα.

Άντρας: Ναι, έτσι φαίνεται. Να εκεί το βλέπεις εκείνο το τρίγωνο; Η κορυφή είναι ο Κρόνος και λίγο πιο δίπλα είναι ο Άρης. Το φως που κοκκινίζει και τρεμοπαίζει εκεί κάτω είναι ο Αντάρης ο κοντινότερος κόκκινος γίγαντας σε εμάς.

Γυναίκα: (γυρίζει και τον κοιτάζει) Τι είναι ο κόκκινος γίγαντας;

Άντρας: Όταν ένας ήλιος, ένα αστέρι δηλαδή έχει κάψει σχεδόν όλο το υδρογόνο του πυρήνα του τότε γίνεται πολύ μεγαλύτερος δηλαδή γίγαντας. Και αποκτά ένα κόκκινο χρώμα πιο ζωντανό και από φωτιά. Τότε λοιπόν είναι που πλησιάζει ο θάνατός του.

Φυσική: Σε λίγο θα μου πουν πως όποιος κάνει $1+1=2$ είναι πανέξυπνος.

Χημεία: Σκάσε πια, όλο φαρμάκι είσαι.

Γυναίκα: Και όταν τα αστέρια πεθαίνουν τι γίνονται;

Άντρας: Εξαρτάται. Οι κόκκινοι γίγαντες γίνονται μαύρες τρύπες που καταπίνουν ακόμη και το φως, ή λευκοί νάνοι που μικραίνουν και γίνονται ξερές περιοχές του χάρτη των άστρων που η ανάμνηση της λάμψης τους και μόνο σε θλίβει, ή κάποιες φορές και αστέρες νετρονίων. Οι μαύρες τρύπες δε, μπορούν να καταπιούν τα πάντα μέχρι και το φως, μιας και η ταχύτητα διαφυγής είναι πολύ μεγαλύτερη ακόμη και από αυτή του φωτός. Μέσω της ταχύτητας διαφυγής, μπορούμε να βρούμε και την ακτίνα της μαύρης τρύπας.

Γυναίκα: Και η ταχύτητα διαφυγής ορίζεται ως...;

Άντρας: Εμ η ταχύτητα... η ταχύτηταααα, εε είναι αυτός ο τύπος, περίμενε, περίμενε το 'χω, το 'χω...

Γυναίκα: Μ' αρέσει που τα διάβαζες και πριν από λίγο (βγάζει τα βιβλίο)

Άντρας: (ξαφνιασμένος) Τι, δηλαδή, τι τόση ώρα που στα έλεγα όλα αυτά...

Γυναίκα: Κάνω και εγώ το κορόιδο, ρωτάω, εκτιμώ την προσπάθεια, αλλά σε ξέρω καλά... μη μου πεις πως ξαφνικά σε έπιασε όρεξη να τα διαβάσεις

Άντρας: Όχι, όχι αλήθεια...

Γυναίκα: Καλά, εντάξει κύριε, ας κάνουμε πως σε πιστεύουμε. Άκου τώρα να μαθαίνεις. Η μεγαλύτερη ταχύτητα στη φύση είναι η ταχύτητα του φωτός $c = 3 \times 10^8$ m/s.

Αν στη σχέση $v_\delta = \sqrt{\frac{2GM}{R}}$ που δίνει την ταχύτητα διαφυγής θέσουμε όπου $v_\delta = c$

και λύσουμε ως προς R βρίσκουμε $R_s = \frac{2GM}{c^2}$. Η ακτίνα αυτή είναι γνωστή ως

ακτίνα Schwarzschild. Βέβαια αυτός ο τύπος προκύπτει με σχετικιστική θεωρία, ενώ δεν θα έπρεπε... Ένα ουράνιο σώμα μάζας M με ακτίνα μικρότερη από αυτή την ακτίνα δεν επιτρέπει σε τίποτε, ούτε καν στο φως, να διαφύγει από το πεδίο βαρύτητάς του. Ένα τέτοιο σώμα δεν είναι άμεσα παρατηρήσιμο κάνει όμως αντιληπτή την παρουσία του από τις ισχυρότατες βαρυτικές έλξεις που ασκεί στον περίγυρό του. Τέτοια σώματα στη σύγχρονη φυσική χαρακτηρίζονται μαύρες τρύπες.

Άντρας: Εντάξει, τώρα μπορώ να πω πως... λίγο περίεργο αυτό...

Γυναίκα: Τέλος πάντων. Ας αλλάξουμε θέμα. Εσύ δεν πιστεύεις πως οι άνθρωποι μοιάζουν πολύ με τα αστέρια;

Άντρας: Δηλαδή τι εννοείς;

Γυναίκα: Πολλοί λένε πως η ανθρωπότητα τώρα βρίσκεται στο θάνατό της. Οι δυνατοί γίνονται όλοι λευκοί νάνοι, μιας και δεν είχαν ποτέ τη δύναμη να παραδεχτούν πως οι ίδιοι είναι δυστυχημένοι. Οι πραγματικά ευτυχημένοι γίνονται κόκκινοι γίγαντες και στοιχειώνουν τους ζωντανούς με την ανάμνησή τους όπως οι μαύρες τρύπες τα υπόλοιπα ουράνια σώματα.

Άντρας: Πολύ σοφό σκεπτικό αυτό. Α κοίτα βγαίνει ο ήλιος.

Φυσική: Πάμε σιγά σιγά, έχουμε και μια δουλειά να κάνουμε μην το ξεχνάς.

Χημεία: Από τώρα;

Φυσική: Μωρέ σήκω...

Η Χημεία και η Φυσική φεύγουν.

Σβήνουν τα φώτα.

Πράξη 3^η

Πάλι στην συνεδρίαση των επιστημών υπάρχει ένα τραπέζι και τριγύρω είναι η Φυσική, η Χημεία, η Γεωμετρία, η Βιολογία.

Γεωμετρία: Πού είναι τώρα, πού είναι;

Χημεία: Στείλαμε την Άλγεβρα να κάνει δουλειά, καταπληκτικά. Αυτή χάνεται μες το ίδιο της το σπίτι....

Βιολογία: Σταματήστε επιτέλους.

Φυσική: Α τώρα που σε βλέπω, δεν μου λες τι ήταν αυτό που είδαν τα μάτια μας; Έστειλες το DNA και το RNA να κάνουν δουλειά; Και γιατί μόνο σε ένα ζευγάρι;

Βιολογία: Ποιος σου είπε ότι τα έστειλα μόνο σε δυο ανθρώπους; Το έστειλα σε όλους. Μερικοί ερωτεύθηκαν μεταξύ τους, άλλοι αγάπησαν απλά τους συνανθρώπους τους. Όλα για να ενισχύσω την αγάπη των ανθρώπων μεταξύ τους. Γι' αυτό και δεν ανησυχώ για το αποτέλεσμα... είμαι σίγουρη πως τελικά θα υπακούσουν στο συναίσθημα.

Γεωμετρία: Ναι αλλά πού είναι; Πού είναι αυτή η Άλγεβρα; Ααα θα τ' ακούσει όταν έρθει μου φαίνεται.

Μπαίνει η Άλγεβρα λαχανιασμένη.

Φυσική: Λέγε, έμαθες τι συμβαίνει επιτέλους εκεί κάτω;

Άλγεβρα: (λαχανιασμένη) Ναι, γίνεται χαμός. Οι άνθρωποι έχουν χάσει πάνω από τα τρία τέταρτα του πληθυσμού τους. Έβλεπαν πως τα οικοσυστήματα καταστρέφονται, η ατμόσφαιρα γινόταν όλο ένα και πιο βαριά, πως έχαναν ο ένας τον άλλο και λυπόντουσαν κι έτσι...

Γεωμετρία: Κι έτσι τι; Λέγε θα μας σκάσεις!

Άλγεβρα: Κυριάρχησε η ειρήνη.

Οι επιστήμες χαίρονται και πανηγυρίζουν.

Αφηγητής 1: Όντως λοιπόν οι άνθρωποι κατάλαβαν τα λάθη τους και έσπευσαν να τα διορθώσουν χάρη στις επιστήμες οι οποίες βοήθησαν και στη λογική και στο συναίσθημα. Κι έτσι τα λάθη άρχισαν να σβήνονται,

Αφηγητής 2: Ίσως λίγο αργά βέβαια, αλλά κάλλιο αργά παρά ποτέ.

Αφηγητής 1: Οι επιστήμες μας δίδαξαν πολλά και έχουν πολλά να μας διδάξουν ακόμα.

Αφηγητής 2: Δεν είναι απλοί τύποι γραμμένοι σε ένα κομμάτι χαρτί, υπολογισμοί και νούμερα δίχως όριο.

Αφηγητής 1: Ίσως να είναι οι προστάτες μας, οι δημιουργοί μας, το νόημα της ύπαρξής μας.

Αφηγητής 2: Όσο υπάρχει η ανθρωπότητα θα ανακαλύπτει με την βοήθειά τους, αυτό είναι σίγουρο.

Αφηγητής 1: Το ερώτημα όμως είναι γιατί θα ανακαλύπτει, για καλό ή για κακό; Για όφελος ή για καταστροφή; Για γνώση ή για λήθη;

Αφηγητής 2: Σκοπός δεν είναι μόνο η γνώση αλλά και η σωστή χρήση της.

Αφηγητής 1: Και ίσως όλοι μας θα πρέπει να αναρωτηθούμε, γιατί πραγματικά υπάρχουν οι επιστήμες; Τι είναι αυτό που δίνει νόημα στις ζωές μας;

Αφηγητής 2: Και η απάντηση θα είναι πιο απλή από όσο φαντάζεστε και πιο λιτή από έναν υπολογισμό.

Αφηγητής 1: Και ίσως η απάντηση να είναι

Όλοι οι ηθοποιοί: η ευτυχία μέσω των επιστημών.

Σβήνουν τα φώτα.

ΤΕΛΟΣ

Συγγραφείς σεναρίου:

Άννα Βαρβάρη (varvarianna@gmail.com)